

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.II.20.035/2024/2.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró
dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes (cím1)

A felperes képviselője:
dr. Farkas Ádám kamarai jogtanácsos (cím1)

Az alperes: alperes (cím2)

Az alperes jogi képviselője:
Krizsa Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Krizsa Lajos ügyvéd)

A per tárgya: kölcsöntartozás megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Kaposvári Törvényszék 2.Pf.20.687/2023/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Siófoki Járásbíróság 6.P.20.299/2021/42-II.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A tényállás szerint az alperes a cég autókereskedő cégtől 2008. szeptember 1. napján 3.100.000 forint vételár fejében gépjárművet vásárolt. A vételár megfizetéséhez 2.100.000 forint devizahitelt vett fel a jogelőd felperesi jogelődtől. A szám1 számú kölcsönszerződés szerint a kölcsön deviza, CHF alapú, változó kamatozású, változó futamidejű. A kölcsön induló éves ügyleti kamata 13,74 % volt, az induló havi törlesztőrészlet összegét havi 32.279 forintban, a kölcsön induló THM mértékét 15,52 %-ban határozták meg. A szerződés 7. pontja tartalmazta az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatást. Az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja szerint a deviza alapú szerződések változó kamatozású szerződések. Az ügyfél fizetési kötelezettsége forintban teljesítendő.

[2] A felperes jogelődje 2015. március 16-án a tisztességtelenül felszámított kölcsönösszeget 136.750 forintban állapította meg és azt alperes javára elszámolta azzal, hogy a tartozás összege: 3.810.064 forint. A kézbesített elszámolással szemben törvényi határidőn belül az alperes panasszal nem élt. A felperes jogelődje 2015. november 13-án levelében tájékoztatta az alperest, hogy a törvényi rendelkezések alapján a 2015. augusztus 19-én érvényes 287,22- HUF/CHF MNB devizaárfolyamon a devizában nyilvántartott perbeli kölcsönkövetelést forintra váltotta és az így kiszámított tartozásból 387.358 forintot elengedett, úgy tekintve, mintha a perbeli kölcsönszerződés jelzálog kölcsönszerződés lenne és 256,47 HUF/CHF volna az átváltási árfolyam. Az értesítést és szerződésmódosítási ajánlatot az alperes 2015. november 27-én átvette és azt 30 napos határidőn belül nem utasította el, a szerződést nem mondta fel, így az módosításra került.

[3] Az alperes 2016. április 25-én a kölcsönszerződést felmondta, a kölcsönadó súlyos szerződésszegésére történő hivatkozással. A felperesi jogelőd – mivel az alperes a 2016. április 8-án esedékes 47.139 forintos törlesztőrészletet nem fizette meg – 2016. április 29-én azonnali hatállyal szintén felmondta a kölcsönszerződést. A jogelőd felmondását az alperes 2016. május 9-én vette át.

[4] A felperesi jogelőd 2017. január 1-jén beolvadt a intézmény-be, aki a perbeli kölcsönkövetelést 2019. november 14-ével a felperesre engedményezte, amelyről az alperest írásban 2019. november 28-án értesítette. Az engedményezés időpontjában a fennálló tartozás 3.404.051 forint tőke és 218.012 forint lejárt késedelmi kamattartozás volt.

[5] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 3.403.812 forint tőke és ennek 2019. november 14-től a kifizetés napjáig járó 13,74 % kamata, a mindenkorli jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő éves kamat megfizetésére, valamint 218.012 forint lejárt kamat megfizetésére.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen arra hivatkozva, hogy a perben szereplő kölcsönszerződés nem deviza alapú, hanem forint kölcsönszerződés, a felperes nem tudta igazolni a devizanyilvántartást. Az árfolyamkockázati tájékoztató elégtelen volta miatt a fogyasztóval kötött kölcsönszerződés érvénytelenségére is hivatkozott és kifogásolta, hogy a THM számítása nem megfelelő, továbbá a tartozás összege is alaptalan és helytelen.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest 3.403.812 forint tőke és annak 2019. november 14-től a kifizetés napjáig járó évi 13,74 %-os mértékű ügyleti kamata, valamint a mindenkorli jegybanki alapkamat összegével megegyező mértékű éves késedelmi kamata (azzal, hogy a kamat összege nem lehet évi 25 %-nál több), továbbá 218.012 forint lejárt késedelmi kamat megfizetésére. Határozatának indokolásában írtak szerint a kölcsönszerződés és az Üzletszabályzat is a 18.3.2. pontja alapján a kölcsön CHF alapú. A tartozás összege CHF-ben kiszámítható, az a felülvizsgált elszámolás alapján megállapított és törvényi rendelkezés szerinti szerződésmódosítással forintosításra került.

[8] Az elsőfokú bíróság a szerződés 7. pontja szerinti árfolyamkockázati tájékoztató tartalmát megfelelőnek találta és utalt arra, hogy az alperes nem bizonyította a perben, hogy attól eltérő szóbeli tájékoztatást kapott volna. Kifejtette, ha a szerződésben meghatározott THM esetlegesen nem felel meg a 41/1997. (III.5.) Kormányrendeletnek, az – százalékos mértékben meghatározott THM mellett – megtámadási ok és nem a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 213. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti semmisségi kérdés. Az alperes azonban megtámadási okra e körben nem hivatkozott és bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.

[9] Az elsőfokú bíróság a tartozás összecsúszásával kapcsolatban a felperes indítványára igazságügyi szakértőt rendelt ki és az előterjesztett szakvéleményben foglaltakat vette alapul. Kiemelte, hogy az alperes kérdéseket intézhetett a szakértőhöz, aki azokat a vélemény elkészítésekor figyelembe vette.

[10] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az alperes szerződés érvénytelenségével kapcsolatos kifogásait illetően utalt a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209. § (1) és (4) bekezdésében foglaltakra.

[11] Az árfolyamkockázattal kapcsolatos szerződési feltételeket illetően kifejtette, hogy a kölcsönfelvevő alperes – saját nyilatkozata alapján – mérlegelte: devizaalapú kölcsönszerződést köt, mert az kedvezőbb feltételeket biztosított, mint a forint kölcsönszerződés.

[12] Az egyedi kölcsönszerződés és a részévé vált Üzletszabályzat ismertetett kikötéseinek együttesen meghatározott tartalma alapján az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül nem csak azt vehette az alperes számításba, hogy a perbeli kölcsönszerződéshez kapcsolódik árfolyamkockázat, de fel kellett hogy ismerje annak konkrét lényegét és fizetési kötelezettségeire gyakorolt hatását, továbbá azt is, hogy a kockázatviselésnek nincs felső határa, az korlátlan. A korlátlan árfolyamkockázat viseléséről szóló tájékoztatás világos, érthető és átlátható volt, ezért a főszoolgáltatást megállapító szerződéses kikötés nem tisztességtelen, a perbeli szerződés ez okból nem érvénytelen (rPtk. 209. §).

[13] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a perbelivel azonos szerződési feltételekkel kapcsolatosan a Kúria már állást foglalt a Gfv.VII.30.322/2020/6., a Gfv.VII.30.315/2020/5., a Gfv.VII.30.256/2020/10 és a Gfv.VI.30.035/2021/4. számú döntéseiben is.

[14] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a szakértői vélemény elfogadásával illetőleg a kiegészítés mellőzésével az elsőfokú bíróság nem sértette a Pp. bizonyítási eljárás általános

és a kirendelt szakértő alkalmazásával kapcsolatos speciális szabályait. Az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság utóbb úgy ítélte meg, hogy szükségtelenül hívta fel a szakértőt véleménye kiegészítésére, illetőleg, hogy az alperes észrevételeire nyilatkozatot tegyen, nem minősül eljárási szabálysértésnek.

[15] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság szerződés minősítésével kapcsolatos jogi indokaival is. A szerződés 6. és 7. pontjában írtakon túl a felperes értesítette az alperest a 2015. március 16-án keltezett levelében a 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1. tv.) és a 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. tv.) szerinti elszámolásról, illetőleg, hogy a törvény hatálya alá tartozó deviza hitelszerződésről van szó, továbbá, hogy ezzel összefüggésben mekkora volt a tisztességtelenül felszámolt összeg. Az alperes adós nem vitatottan a tételes kimutatásban, elszámolásban foglaltakra észrevételt nem tett, nem kérte az elszámolás felülvizsgálatát, panaszt nem nyújtott be. A felek közötti jogviszonyban a törlesztő részletek kiszámítása, az aktuálisan fizetendő törlesztés az árfolyamtól függött.

[16] A jogelőd felmondása a devizahitel szerződés forintosítását követően történt, így a 4/2021 PJE jogegységi határozatban foglaltak nem irányadók, a felmondás jogszerűségét erre való hivatkozás hiányában nem volt köteles vizsgálni az elsőfokú bíróság.

[17] Az árfolyamkülönbözet (a folyósítás időpontjában eltérően alkalmazott vételi és eladási árfolyam miatt) beszámításra került a THM-be, azonban a DH2. tv. rendelkezései szerint a törvényi elszámolás folytán ennek a későbbiekben nem volt jelentősége, illetőleg a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján kizárólag az ügyleti kamat lett felszámítva a szerződésben foglaltaknak megfelelően és a marasztalási összeg meghatározásakor is csak ezt vette figyelembe a bíróság.

[18] Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben kifejtettekkel, miszerint a felperesi jogelőd és alperes között létrejött kölcsönszerződés tartalmazta a THM mértékét, így ezen rendelkezés folytán a szerződés semmissége nem állapítható meg.

[19] A követelés összecszerűségével kapcsolatos alperesi kifogást illetően kiemelte, hogy erre nézve szakértői bizonyítás folyt. Szükségtelen volt a szakvélemény kiegészítése, mert az alperes általi számítási mód a vizsgált szerződéssel összefüggésben nem alkalmazható. A DH2. tv. alapján a jogszerűtlenül felszámolt különbözet elszámolásra került, így nincs jogalapja annak, hogy a már felülvizsgált elszámolással összefüggésben újból, más alapokon történő elszámolásra kerüljön sor. A szakértői vélemény tételesen rögzítette az adott időszakra vonatkozó MNB bázisárfolyamot és a felperes által rendelkezésre bocsátott elszámolás, valamint hiteltörténeti kimutatás adatai alapján határozta meg az alperest terhelő hátralékos tartozás összegét.

[20] Tekintve, hogy a szerződés érvényesnek minősült, a felek közötti elszámolást a DH1. tv. és a DH2. tv. rendelkezései, a 2014. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: forintosítási törvény), továbbá a szerződés és Üzletszabályzat hatályos és érvényes rendelkezései alapján kellett elvégezni. Az alperes a kimutatott tartozással összefüggésben az ott megjelölt befizetéseit meghaladó teljesítésre nem hivatkozott, konkrét számszaki hibát az általa hivatkozott MNB árfolyamot meghaladóan nem jelölt meg.

[21] A másodfokú bíróság az alperesnek az alkalmazott devizaárfolyamokkal kapcsolatos kifogását is alaptalannak találta, figyelemmel arra, hogy az MNB.hu/árfolyam ellenőrizhető adatai szerint 2015. augusztus 19-én az MNB deviza középárfolyam CHF devizanemben 287,22 forint volt. A késedelmi kamat felszámítása pedig az rPtk. 301. § (2) bekezdésén és az Üzletszabályzat 17.4. pontján alapult. A szakértői vélemény tehát helytálló adatok alapján számolt, tételesen rögzítette a befizetéseket, a számított törlesztőrészletek összegét, az alkalmazott ügyleti kamatot, költséget és árfolyam különbözetet. Egyértelműen rögzítette,

hogy a fennálló meg nem fizetett tőke összege 1.884.352 forint, a forintosítás miatt kiterhelt árfolyamkülönbség pedig 1.728.381 forint volt. A részletes számszaki levezetéssel szemben, az elszámoláskor és forintosításkor nem vitatott tényeket az alperes sikerrel nem cáfolta. A törlesztési adatok, továbbá az elszámolások figyelembevételével készült, aggálytalan igazságügyi szakértői vélemény mellőzése nem volt indokolt.

[22] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[23] Felülvizsgálati kérelmével együtt felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is benyújtott. A felülvizsgálat engedélyezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata alapján kérte. Álláspontja szerint a DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének és a 2015. évi CXLV. törvény (a továbbiakban: DH7. tv.) 3. § a) pontjának értelmezésével kapcsolatos gyakorlat jelenleg nem egységes és tartani lehet attól, hogy a helyes joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődik. A DH1. tv. (1) bekezdésben meghatározott semmisséget a jogalkotó az MNB árfolyam alkalmazásával küszöbölte ki. Az elszámolás az érintett semmisség alapján a kölcsönösszeg MNB árfolyamon történő meghatározásából és törlesztőrészletek MNB árfolyam szerint meghatározásából állt. Kérte, hogy a felperes kimutatását ennek megfelelően készítse el, mivel az általa csatolt kimutatás az elszámolás időpontjáig a DH1. tv. 3. § (1) bekezdés szerinti árfolyamot, valamint e bekezdés szerinti törlesztő részleteket (kamatelőírás és tőkeelőírás) tartalmazta. Értelmezése szerint a másodfokú bíróság megállapította, hogy a kereset összecszerűségének bizonyításához nincs szükség a kölcsönösszeg és törlesztőrészletek DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének megfelelő meghatározásához. Ezen átszámítás hiányában egyrészt a felperesi kimutatás számszakilag nem ellenőrizhető, másrészt pedig a kimutatás nem felel meg a DH1. tv. 3. § (2) bekezdésével módosított perbeli szerződés tartalmának. Álláspontja alátámasztásául hivatkozott a Zalaegerszegi Törvényszék 3.Pf.20.756/2021/4. számú ítélete indokolásának [18] bekezdésében; a Budapest Környéki Törvényszék 4.Pf.20.959/2022/6. számú ítélete indokolásának [36] és [45] bekezdésében; a Fővárosi Törvényszék 67.Pf.633.910/2023/9. számú ítélete indokolásának [68] bekezdésében; és a Fővárosi Törvényszék 48.Pf.633.242/2023/4. számú ítélete indokolásának [19] bekezdésében foglaltakra.

[24] A DH7. tv. 3. § a) pontjában foglaltakra hivatkozással előadta, hogy az konkrétan azt írja elő, hogy a forintosítás a devizában fennálló tartozás forintkövetelésre történő átváltását jelenti. Sérelmezte, hogy a perbeli esetben a szakértő megállapította, hogy a tartozást a hitelező forintban tartotta nyilván, a kamatot forint követelésre számította, a másodfokú bíróság pedig a forintosítást az árfolyamkülönbség kiterhelésével azonosította, ráadásul oly módon, hogy annak jogi alapját és módszertanát nem ismertette, valamint az árfolyamkülönbséggel kapcsolatos rPtk. 207. § (2) bekezdésén alapuló hivatkozását is elmulasztotta elbírálni. Álláspontja szerint, mivel a kereseti követelés összegét is vitatta, ezért a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperesnek bizonyítania kellett volna keresete összecszerűségét. Hivatkozott arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a felperes pénzügyi intézmény feladata – tényállítási és bizonyítási kötelezettsége alapján – a fogyasztó tartozásának összecszerű, tételes és ellenőrizhető levezetése (Kúria Gfv.VII.30.254/2018/7.), és csak a bizonyítékokkal kellően alátámasztott, nyomon követhető számszaki levezetést tartalmazó felperesi elszámolás szolgálhat a bíróság ítélkezése alapjául (Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.679/2017/6.). Ennek azonban nem felel meg egy forintosítással nem azonos, ismeretlen eredetű számtani művelet alkalmazása, mely alapján a másodfokú bíróság forintosításra hivatkozik. Sérelmezte azt is, hogy senki nem adott magyarázatot a megítélése

szerint a törvényből nem következő matematikai műveletre. Álláspontja igazolásaként hivatkozott a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.648/2023/6. számú ítélete indokolásának [41] bekezdésében foglaltakra. Előadta, hogy jelen esetben a szakértő megállapítása szerint a követelés eleve forintban volt nyilvántartva, így nem volt mit forintosítani, az csupán fikció szerint történhetett.

[25] A Pp. 408. § (1) bekezdése értelmében nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg. A Pp. 408. § (2) bekezdése alapján nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben akkor sem, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben.

[26] Jelen per a Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja szerint vagyoni jogi pernek minősül, mert az abban érvényesített igény a felperes vagyoni jogain alapul és az értéke pénzösszegben kifejezhető.

[27] A felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, ezentúl az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben, így az ügyben nem volt helye felülvizsgálatnak. A Pp. 409. § (1) bekezdése és 410. § (1) bekezdése értelmében ezért az alperesnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[28] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem alapos.

[29] Kúria az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, figyelemmel arra is, hogy a rendelkezési elvben megfogalmazott kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – ahogyan azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben az 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontjában értelmezte – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti.

[30] Az alperes által megjelölt engedélyezési ok alapján a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni azzal, hogy első fokon jogerőre emelkedett határozatra nem hivatkozhat (PK vélemény 1. pontja; Kúria Gfv.30.313/2023/2.).

[31] Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (PK vélemény 1. pontjához fűzött magyarázat).

[32] Az alperes elvi jelentőségű jogkérdésként elsőként a DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének értelmezését jelölte meg.

[33] A DH1. tv. 3. § (1) bekezdése szerint, a fogyasztói kölcsönszerződésben – az egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel kivételével – semmis az a kikötés, amely szerint a pénzügyi intézmény a kölcsön-, illetve a lízingtárgy megvásárlásához nyújtott finanszírozási összeg folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási vagy egyébként a folyósításkor meghatározott árfolyamtól eltérő típusú árfolyam alkalmazását rendeli.

[34] A (2) bekezdés alapján, az (1) bekezdés szerinti semmis kikötés helyébe – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – mind a folyósítás, mind pedig a törlesztés (ide értve a törlesztőrészlet és a devizában megállapított bármilyen költség, díj vagy jutalék fizetését) tekintetében a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lép.

[35] A Kúria az alperes által hivatkozott másodfokú határozatok között nem talált eltérést a DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének értelmezését illetően az alábbiak szerint.

[36] A Zalaegerszegi Törvényszék a 3.Pf.20.756/2021/4. számú ítélete indokolásának [18] bekezdésében írtak szerint, a DH1. tv. 3. § (2) bekezdése folytán ugyanis mind a folyósítási, mind a törlesztés tekintetében a MNB hivatalos devizaárfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lépett életbe. Ebből következően az MNB középárfolyammal kellett volna kiszámolni az alperes tartozását.

[37] A Budapest Környéki Törvényszék a 4.Pf.20.959/2022/6. számú ítélete indokolásának [45] bekezdésében rámutatott arra, hogy az MNB által közzétett hivatalos devizaárfolyam alkalmazásának szükségessége jogkérdés. Erre, valamint arra figyelemmel, hogy a felperes a fentiek szerint a jogszabályoknak megfelelő tartalmú számszaki kimutatást nem csatolt, a perben szakértői bizonyítás sem volt lefolytatható.

[38] A Fővárosi Törvényszék 67.Pf.633.910/2023/9. számú ítélete indokolásának [68] bekezdésében kifejtett álláspontja szerint a felperesnek a keresetösszezszerűsége körében olyan kimutatást kellett volna csatolnia, amely a szerződés megkötésétől kezdve a tisztességes szerződési kikötések figyelembevételével mutatja ki az alperes tartozását az MNB középárfolyam alkalmazásával.

[39] A Fővárosi Törvényszék 48.Pf.633.242/2023/4. számú ítélete indokolásának [19] bekezdésében rámutatott, hogy a felperes csupán állította, azonban nem igazolta, hogy a DH1. tv. szerinti 2015. február 1-i értéknappal elkészített felülvizsgálatnak minősülő elszámolás adatait vette volna alapul a kimutatás elkészítésekor, mind az MNB középárfolyam, mind pedig a tisztességtelenül felszámított összeg tekintetében.

[40] A fenti határozatok alapját képező ügyekben eltérő tényállás alapján, más-más szempontokat vizsgáltak az eljáró bíróságok, azonban a DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének értelmezését és alkalmazását illetően a hivatkozott döntésekből a joggyakorlat egységének hiányára vagy a joggyakorlat egysége megbomlásának veszélyére nem lehet következtetni.

[41] A fentiekén túl a Kúria a DH1. tv. 3. §-ának (2) bekezdésének alkalmazásáról állást foglalt egyebek mellett a Gfv.VI.30.205/2023/2. számú ítélete (megjelent: BH2023.220.) indokolásának [60] bekezdésében, a Gfv.III.30.316/2022/8. számú ítélete (megjelent: BH2023.74.) indokolásának [41]-[43] bekezdésében és a Pfv.VIII.20.224/2021/7. számú ítélete indokolásának [28] bekezdésében.

[42] Az alperes elvi jelentőségű jogkérdésként jelölte meg továbbá a DH7. tv. 3. § a) pontjának értelmezését.

[43] A fenti törvényi rendelkezés szerint a pénzügyi intézmény köteles az e törvény hatálya alá tartozó devizaalapú kölcsönszerződések alapján fennálló, devizában nyilvántartott követelését a 4. alcímben foglaltak alapján forintkövetelésre átváltani (a továbbiakban: forintra átváltás).

[44] Az alperes hivatkozott a Kúria Gfv.VII.30.254/2018/7. számú végzésére, a Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.679/2017/6. számú határozatára és a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.648/2023/6. számú ítéletének [41] bekezdésében foglaltakra.

[45] A Kúria a Gfv.VII.30.254/2018/7. számú végzésének [31] bekezdésében kiemelte, hogy a pénzügyi intézmény feladata – tényállítási és bizonyítási kötelezettsége alapján – a

fogyasztó tartozásának összegszerű, tételes és ellenőrizhető levezetése a felmondás idejére, amelynek helyességét elsősorban okiratokkal, végső soron szakértő bevonásával támaszthatja alá.

[46] A Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.679/2017/6. számú ítéletének indokolásában kifejtett álláspontja szerint a bizonyítékokkal kellően alátámasztott, nyomon követhető számszaki levezetést tartalmazó felperesi elszámolást jogszerűen vehette ítélezése alapjául az elsőfokú bíróság.

[47] Az alperes idézte a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.648/2023/6. számú ítéletének [41] bekezdésében foglaltakat, miszerint a felperesnek a DH7. tv. 3. §-a alapján kötelezettsége volt a devizában nyilvántartott követelést forint követelésre átváltani a törvény rendelkezései szerint. Mivel az utóbbi, 2016. március 19-éig tartó levezetés végig árfolyamkülönbözetet is tartalmaz, valamint a felperesi képviselő 2022. május 16-i nyilatkozata szerint a DH törvények szerinti forintosítást a felperes nem végezte el, hanem kvázi egy fikció szerint forintosította a bank a követelést, melynek tényleges tartalma azonban nem állapítható meg, ezért sem lehetett megalapozott a felperesi kereset összegszerűsége.

[48] A Kúria a fentiekben idézett ítélezési gyakorlat között nem tapasztalt a DH7. tv. 3. § a) pontjának értelmezése körében eltérést. Mindegyik esetben rögzítették az eljáró bíróságok a devizaalapú kölcsönszerződések alapján fennálló devizában nyilvántartott követelés forintkövetelésre átváltásának szükségességét.

[49] A Kúria csupán megjegyzi, az alperes tévesen vonta le a jogerős ítéletből azt a következtetést, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint a kereset összegszerűségének bizonyításához nincs szükség a kölcsönösszeg és törlesztőrészletek DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének megfelelő meghatározásához. A másodfokú bíróság ezzel szemben az indokolásának [33] bekezdésében azt emelte ki, hogy a DH2. tv. alapján lefolytatott elszámolás során a vételi és eladási deviza árfolyamkülönbözettel kapcsolatos jogszerűtlenül felszámolt különbözet elszámolásra került, így nincs jogalapja annak, hogy a már felülvizsgálatnak minősülő elszámolással összefüggésben újból, más alapokon történő elszámolásra kerüljön sor.

[50] A DH7. tv. 13. § (5) bekezdése értelmében ugyanis, ha fogyasztó határidőben nem élt az (1) bekezdésben foglaltakkal, úgy kell tekinteni, hogy a pénzügyi intézmény által megküldött, a törvény rendelkezéseinek megfelelő szerződésmódosításra vonatkozó ajánlatot teljes körűen elfogadta, és a szerződés közös megegyezéssel módosult. A törvényi rendelkezés alapján módosult szerződés esetében utóbb nincs lehetőség arra, hogy az adós az elszámolás módját vitassa.

[51] A fentiek értelmében jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyesének a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatában foglalt feltétele nem áll fenn. Az alperes által hivatkozott eseti döntések nem támasztották alá egyik jogértelmezést igénylő jogkérdés megítélésében sem azt, hogy a bírói gyakorlat nem egységes, és azt sem, hogy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[52] A Kúria a jogegység biztosításának érdekében a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatában szabályozott ok teljesülésének hiányában a felülvizsgálatot nem engedélyezi [Kúria Pfv.IV.20.723/2022/2.]. Az elsőként vizsgált jogkérdés tekintetében pedig az a körülmény, hogy a tekintetben a Kúria a BHGY-ben közzétett eseti határozatban már állást foglalt, önmagában akadályát képezi a felülvizsgálat engedélyezésének [Kúria Gfv. 30.400/2023/2.].

[53] A Kúria mindezek alapján a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) bekezdése értelmében megtagadta.

[54] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem vezetett eredményre. Az alperes megfizetett a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetékeként 68.076 forintot – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja alapján, amely a Pp. 83. § (1) és (5) bekezdése alapján a terhén marad.

[55] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. április 30.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró